

Орган Олександрійського Гепітскомісара

Головна Квартира Фюрера Верховне Командування Збройних Сил повідомляє:

8-IX-43 р.

Битва у Донецькому басейні триває з незменшеною впертістю. У ході еластично ведених боїв, для скорочення фронту, планово залишено, після зруйнування всіх військововажливих споруд, місто Сталіно. У районі Харкова ворог також атакував наші позиції, вводячи безпощадно в бій свої сили, але в запеклих боях він був відкинутий з високими кривавими втратами. У багатьох місцях середнього відрізка фронту, після впертого бою, відбито міцні, але місцево обмежені атаки советів. На інших відрізках Східного фронту лише на Кубанському передмістному укріпленню ще мали місце жваві місцеві бої.

У головних пунктах оборонної битви авіація сильними з'єднаннями брала ефективну участь у наземних боях. Вчора ворог втратив на Східному фронті 106 танків і 77 літаків.

У важких оборонних боях у районі Орла і Севська особливо відзначився вестфальський гренадерський полк 58.

У південній Калабрії вчора ворог у декількох місцях про-

уважав наші бойові форпости. Його спроби відрізати німецько-італійські сторожові частини не вдалися. Ворожі сили, що минулої ночі висадилися в затоці Евфемі, в Калабрії, сьогодні вранці концентрично атаковані.

Під час нальоту на порт Бізерту в ніч на 7 вересня німецькі бойові літаки влучили п'ять ворожих транспортів і торговельних суден разом на 28.000 рбт. Частину цих суден можна розглядати як знищені.

Через денні атаки з'єднань ворожих бомбовиків на територію Брюсселя виникли серед цивільного населення високі втрати і великі руйнації в житлових кварталах. Сторожові судна одного німецького конвою перед норвезьким узбережжям збили три з восьми ворожих торпедоносців, що безуспішно атакували. Над зайнятими Західними областями було збито 4 ворожі бомбовики, а минулої ночі на німецькому західному кордоні збито швидкий британський турбувальний літак.

Фінське воєнне звідомлення

На Аунуському перешийкові в трьох пунктах прогнано малі ворожі відділи, які наблизилися були до наших позицій.

У північній частині Східного фронту кілька сутічок між розвідувальними відділами. У ін-

ших частинах сухопутних фронтів нічого важливого.

У одному повітряному бої вчора ввечері збили наші винищувачі в околиці Суурсаарі один ворожий винищувач типу І.А.К. Власних втрат не було.

40 днів народної жалоби в Болгарії

В оголошеній радою міністрів 40-денній народній жалобі наказано вивісити жалобні прапори та замкнути всі місця розваг. На протязі перших семи днів по смерті короля Бориса не відбуватимуться жадні кінові, театральні, концертні та інші вистави. До кінця жалоби забороняються також весілля. Провід болгарського спортивного союзу наказав, що не буде влаштовувано жадних спортивних вистав та змагань.

Фюрер прийняв новоіменованийого румунського посла

Фюрер у присутності Райхсміністра закордонних справ фон Ріббентропа прийняв новоіменованийого королівсько-румунського посла в Берліні Йона Георге, щоб він передав свою вірчу грамоту та грамоту про відклякання його попередника.

Японська повітряна оборона знищила дальших 9 ворожих літаків на Південному Тихому океані

У фронтових звідомленнях з Південного Тихого океану повідомляється про два дальші ворожі нальоти. 25. 8. одне вороже літунське з'єднання з'явилося над затокою Ганза близько Мадан (Нова Гвінея).

Японська зенітна артилерія збила чотири нападники. Слідуючого дня був наліт на Бюін (Бугенвій). З 15 великих ворожих водолітаків, які летіли в супроводі винащувачів, збили японські винащувачі 6.

Співчуття Фюрера та уряду Райху з приводу смерті короля Бориса

З приводу смерті Його Величності короля Бориса Фюрер звелів через державного міністра та шефа президіальної канцелярії др. Майснера висловити своє співчуття королівсько-болгарському послу Загоровові.

На доручення Райхсміністра фон-Ріббентропа, державний

секретар фон-Штеєнграхт прибув до болгарського посольства і передав послові співчуття уряду Райху.

Президіальна канцелярія, райхсканцелярія, уряд закордонних справ та райхстаг висловили прапори до половини шогли.

Постійно тяжкі втрати большевиків у літній битві

В районі Ізюму від багатьох днів панує спокій в боях. Його накиннули ворогові німецькі війська, завдавши йому тяжких втрат. Кругло 1.000 танків, 100 гармат всякого калібру та близько 80.000 вояків збитими втратили большевики лише над середнім Дінцем під час своїх безуспішних спроб пробитися на південь.

Згаданий у воєнному звідомленні з 27. 8. 236 відділ штурмових гармат знищив при цьому за 10 днів без власних втрат 250 советських танків. З них 49 збила одна батарея, а з цього останніх 9 знищив один районний підстаршина.

Також з інших відтинків фронту прибуло багато новідомлень про тяжкі большевільські втрати. Так воююча в районі Харкова дивізія панцерних гренадерів СС «Тотенкопф» взяла за час від 15. до 23. 8. одних лише полонених понад 3.100 і начислила на своєму бойовому відтинку більш, як 4.200 полаглих большевиків.

Крім цього, вона знищила або здобула 67 танків і штурмових гармат, 81 гармату різного калібру, 24 протипанцерні гармати, 218 гранатометів і кулеметів, 105 протипанцерних рушниць, 136 автомашин та багато легкої піхотної зброї і велику кількість боєприладдя.

Оперуюча також в районі Харкова дивізія панцерних гренадерів СС «Дас Райх» повідомляє про знищення нею від 5. 7. 1.000 советських танків, а дивізія панцерних гренадерів «Гросдойчланд» знищила понад 750.

Дуже високі втрати мали большевики також в районі на південний захід від Орла, де вони на бойовому відтинку одної армії втратили від 26. до 28. серпня дальших 223 танки. Приблизно така ж є кількість збитих від 23. серпня в районі на захід від Орла та на відтинку Вязьми советських танків. До цих успіхів знов значно причинилися стоячі в головних пунктах оборонної битви вюртемберзько-баденські, баварсько-остмарські та гамбурзькі гренадери і панцерні гренадери,

які вже у попередніх боях, які переходово припинилися 21. 8., завдали були большевикам дуже високі втрати в людях і матеріалі.

Після тяжкого заломання большевільського великого наступу, з 23. серпня в районі на південний захід від Вязьми був ворог змушений, з огляду на свої високі втрати, зробити 5-денну перерву в боях. Від 28. 8. він знов атакує німецькі позиції. При цьому гамбурзькі панцерні гренадери лише за один день мусили видержати 15 атак ударних груп, зложених кожного разу з 5 батальйонів та багатьох танків.

Під зосередженням піхотним та артилерійським вогнем заламалася, однак, всі ворожі удари, не дійшовши навіть до німецької головної бойової лінії. Тисячі полаглих большевиків залишилися на переділлі.

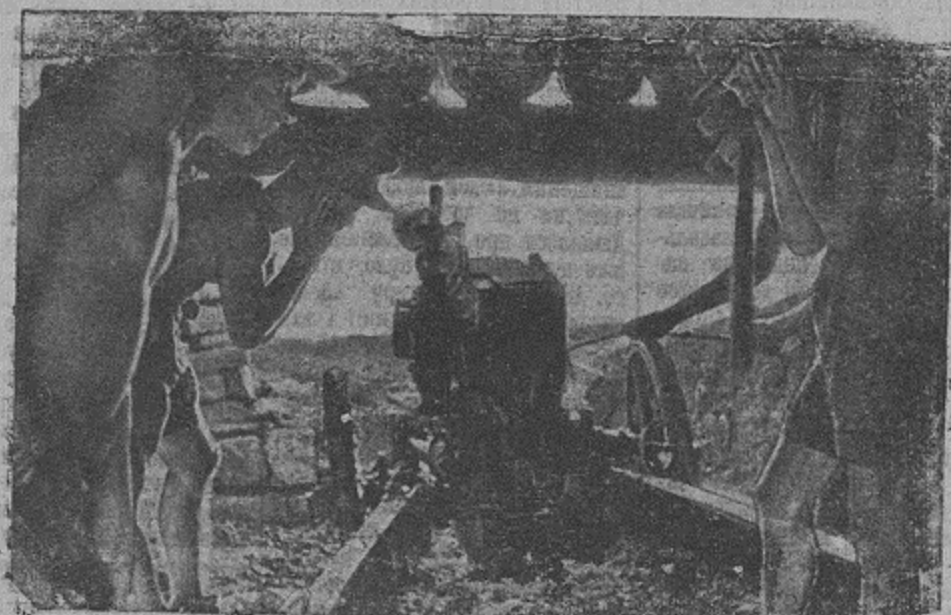
Так само завзято мусили боротися швабські панцерні гренадери. Після тяжкого кількогоднинного ураганного вогню, піддержувані танками, бомбардувальниками і штурмовими літунами, большевики намагалися також на їхньому відтинку проламати німецькі позиції.

Від світанку до півдня ворог штурмував сім разів, не здобувши ані кусочка землі. Сильно побиті ворожі з'єднання пригтовлялися пополудні разом з свіжо підвезеними силами ще чотири рази до атаки. Артилерія, батареї метачів та стрілко-спадні літаки розбили, однак, всі приготування до наступів, так що ослаблені большевики не могли вже перевести своїх планованих ударів.

Увечері цього дня бою перед німецькими лініями лежали гори полаглих большевиків.

В засягу поодиноких сотень начислено 300 і більше полаглих большевиків. На наготованих позиціях ворог мусив втратити тисячі людей. Однак, як трудно усталити втрати большевиків у їхній цілості, так також майже не можна оцінити досягнень німецьких вояків, які своєю хоробрістю здушують в крові советські наступи,

Берегова охорона біля Новоросійська

Щоб забезпечитись від небажаних нападів советів, німецькі та союзні війська пильнують чорноморське побережжя біля Новоросійська.

Поліпшення кормового господарства

Коли у стайні реве корова тому, що вона голодна, то це є майже завжди наслідком недостатньої передбачливості у продукції кормових засобів. Дотепер селянин в Україні не мав жадного значення, турботу про корм забирав йому більшовик разом з тваринами, які видавав у колхозні стайні. Але його погляд на тваринництво мало збiгався з селянським.

І так прийшло те, що муслило прийти. Селянин перестав бути зацікавленим у тваринництві, а більшовицький апарат масової продукції перейшов на вільний біг. Він пожертвував тваринництвом в користь продукції збіжжя та олії. Тварини пропали, бо не подумано про порядок кормового господарства. Кони і тварини жили в колхозах «з руки та в рот», то значить, луг був майже усім, що їм давалося. Взимі було погано з кормленням і так само погано було з тваринами: худі тяглові та молочні тварини, погано розвинений молодняк. Взимі завжди гостював у колхозних стайних голод.

Тепер має бути інакше і частинно є вже інакше. На збільшеній присадибній землі ростуть кормові засоби, які усувають приваїми першу потребу.

Але ми муслимо гадати далі в будуче. Бо стан тварин та коней побільшується, а разом з

тим в деяких частинах України ростуть і турботи про корм, які ми перейняли, як сумну спадщину по більшовиках. Виправді вирощування кормових рослин поширюється з року на рік. Це йде лише крок за кроком. Тому саме треба це зробити, щоб вже сьогодні іншим чином забезпечити на зиму корм. Кукурудза та цукрові буряки, на розпорядження німецького сільськогосподарського проводу, затикають ту щілину, але в цьому році не можуть вони її ще цілком заповнити. Тому треба шукати виходу через збільшену заготовку сухого корму.

На розпорядження головного відділу Е П Райхскомісара для України, мають бути вичерпані усі можливості такої побільшеної заготовки сіна. Німецьким сільськогосподарським провідникам доручено гадати, щоб у хліборобських спілках та громадських господарствах вполю зібрано всі рослини, придатні на заготовку сіна, або до силосування. При цьому буде введено українських агрономів до надзвичайної дії для забезпечення зимового корму.

Очевидно, багато залежить від того, чи двори самі мають уже можливість перевести збільшений збір сіна і, таким чином, перетримати свою худобу через зиму. Передусім, поки існують ще можливості випау,

не можна дозволити тваринам кормитися ані сухим, ані зрізаним свіжим кормом. Також воєни доручено якнайбільш ошадно обходитися з зеленим кормом. Листя просапних рослин має бути, по можливості, засилосоване, або висушене, щоб тим збагатити та підвищити лист кормів і пайки в стайнях під час зими. Також кукурудзяне бадилля не треба відразу віддавати на корм, але давати його взимі тваринам, як сухий корм.

Вкінці заготовля сіна з бур'яну може допомогти заповнити щілину в ділянці зимових кормів, поки нормальні умовини у кормовому господарстві буде досягнуто через постійне побільшування та поліпшування вирощування кормових рослин, до чого німецький сільськогосподарський провід змагає всіма засобами.

Також і до цього відноситься правило, що підвищення продуктивності є можливе лише тоді, коли буде розбудовано його фундаменти. Одним з тих фундаментів підвищення продуктивності у тваринництві є поліпшення кормового господарства, яке показується дорослим до всіх труднощів східної зими. Лише так можемо зламати вістря зимовій недостатці корму, особливо страшній в Україні та без небезпеки далі вести побільшення стану тварин.

БЕЗ ПРАЦІ НЕМА КАЛАЧІВ.

З місцевого життя

Учбовий рік почався

З 1-го вересня по всій Олександрійській окрузі розпочалося навчання в школах. Будинки шкiл завчасно відремонтовані і приведені в належний порядок. Окремі школи, напр., Косівська, зробили такий ремонт, про який вони не могли мріяти і в умовах мирного часу.

Цілий ряд голів сільуправ і громадств поставились до школи уважно й серйозно. Голова Піщанобридської управи п. Біленко, голова громадств с. Михайлівки, Недогарської с/у, й інші роблять все можливе в сучасних умовах, щоб допомогти школі налагодити навчання. Але, на жаль, є ще й такі керівники на селі, як голова громадств с. Семенівки, які і до цього часу не усвідомили собі значення школи і вважають, що хай шкiльні будинки розвалюються, а допомагати хоч би соломою для покриття — це не його справа.

Велику підтримку школам дають також керівники Штютпунктів та інших німецьких організацій на селі, з яких особливо визначаються керівники Косівського, Богоявленського і Добродієвського Штютпунктів. Окремо потрібно поставити прізвище п. Розіна (Косівка), який сердечно йде назустріч школі і вчителям і, чим може, допомагає їм.

Актуальним питанням у сучасний момент є налагодження відвідування учнями школи. Не всі батьки пам'ятають про те, що відвідування школи дітьми шкiльного віку є обов'язкове. Обов'язком голів сільуправ є допомагати вчителям забезпечити відвідування учнями школи, маючи на увазі, що всі попередні розпорядження п. Гебітскомісара і Райуправи про штрафнування батьків за злісне ухилення посилати дітей в школу залишаються в силі. А. Г.

У громадському дворі № 31

Молотьба в громадстві № 31 закінчилась. Зібрано 2.115 центнерів зерна. Підготовлено ґрунт під озимину. Виконується план хлібпоставки. Вже виконано на 50 проц. Поставка городних

культур виконується достроково. Заготовлено посівматеріал. Бригада Почкаленка розпочала збір тютюну.

Д. Новаленно.

Олександрія, громадств № 31.

Сільськогосподарська техніка у службі українського господарства

Обробку великих посівних площ не можна перевести працею тяглових тварин. Трактор, як тяглова машина, при обробці ріллі та при жнивях є необхідний. Фахівці направляють та консервують наявні трактори в МТС. Але спроваджується також німецькі фабрикати, а крайові трактористи вчать у німецьких фахівців їх вести. Поскільки це можливо, перебувають трактори, згідно ви-

моги часу, на газогенератори. Але самими машинами не можна перевести потрібної праці, у час найбільш посиленої роботи, як ось під час орання та жнив, треба вичерпати всі можливості праці. Тому поставлено вже великі кількості приладдя для запряжної та ручної праці.

Окрему проблему являє собою відтранспортування сільськогосподарських продуктів. При

рідкій мережі залізниць та поганих шляхах сільський віз є у багатьох районах засобом транспорту. Щоб усунути наявні браки, вже віддавна введено будівництво возів.

Воно зробило за той час добрі поступки. Будівництво возів скрізь іде жваво вперед. Поскільки перешкоджує в цьому подекуди брак матеріалу, його вирівнюється міжрайонною виміною. Але також з Райху постійно ідуть готові гарнітури залізних частин.

Вироки Надзвичайного Суду Миколаєва

Покарання стратою злочинного вартового

Надзвичайний Суд Миколаєва на засіданні від 18. 8. 43 р. розбирав справу проти вартового Семена Ковтуна і подружжя Білецьких Івана та Ксенії, всі з Миколаєва.

Було встановлено, що Ковтун та чоловік Білецький працювали вартовими на фабриці сільськогосподарчих машин і на протязі своєї діяльності вартових провадили крадіжки.

Зокрема Ковтун привласнював в значному обсязі дефіцитні запасні частини, як автошини, частини тракторів, а також пальне.

Дружина Білецька, як вилучено слідством, брала участь в одній крадіжці свого чоловіка. Крім того, вона винувата в неодноразовому переховуванні вкраденого, бо вона вживала вугілля та дрова, знаючи про їх кримінальне походження.

Ковтуна було засуджено до страти, Івана Білецького до 4-х років каторги і Ксенію Білецьку до 1 року 6 місяців в'язниці. Представник Прокуратури також і для Івана Білецького пропонував покарання стратою. Вирока відносно Ковтуна вже виконано.

На засіданні від 20. 8. 43 р. Мотрю Гончаренку, з Нагор'я, засуджено до 10 років каторги, бо вона біла своєю семірічну дитину таким чином, що в наслідок дії дитина померла.

Сільськогосподарчого робітника Сергія Соколова, з Баштанки, засуджено до 3-х років каторги за крадіжку 3-х ягнят.

Вірменина Петра Кіроваса, з Миколаєва, як ворога народу, засуджено до 5-ти років каторги за різні кишенькові крадіжки.

Голова Суду при винесенні вироку недвозначно дав зрозуміти, що, в зв'язку з його небезпечністю для суспільства, при слідуючому засудженні його буде засуджено до страти.

3 роки каторги одержав шофер вантажної машини Микола Шеврьов, з Миколаєва, бо він вкрав з свого ЛКВ використані автошини військової частини і продав.

ВИДАВНИЦТВО І ДРУКАРНЯ «Олександрійські Вісті». Олександрія, Управська 57. Шеф Видавництва і відповідальний редактор О. фон-Зорге.

Тепер діє цінник № 1,

ХТО ТРУДИТЬСЯ, ТОЙ НЕ ЖУРИТЬСЯ.

5-го лютого 1943 р. німецькі війська почали відходити від Харкова. Більшевицька агентура розгорнула скажену агітацію серед населення про «руську армію», що йде замість червоної армії, про всякі амністії, про вільну церкву, про вільну землю і. т. і. і. т. і.

Більшевицька агентура намагалася вплинути на населення м. Харкова та його районів, щоб найбільше населення залишилось у Харкові. Правду сказати, агітація така мала вплив. Багато шоферів поспувало автомашини і втекли, залишивши в безпорядному становищі цілі родини, які приготувались до евакуації.

Кучера викрадали коней і зникали з ними, залишаючи на загубель тих, хто мусив був їхати цими кіньми. Завдяки такому становищу, були випадки, що в Харкові залишались і такі люди, які не піддалися агітації, але, за відсутністю транспортних засобів, примушені були залишитись у Харкові і переховуватись під час перебування там більшовиків.

Залишилися всякі люди. Були такі, що чекали більшовиків, були такі, що піддалися агітації і залишилися певні в тому, що з «руською більшовицькою армією» придуть сини, чоловіки, батьки. Крім них, зали-

ЦЬОГО НЕ МОЖНА ЗАБУТИ

Автор статей «Цього не можна забути» є евакуйований харків'янин і бачив усі події на власні очі.

шлились звичайні мародери, що грабують при всякій зміні влади і живого і мертвого.

13-го лютого залишили Харків останні німецькі військові частини. Харків, здавалось, залишився без людей. На вулицях можна було бачити лише мародерів з саночками, які закінчували грабіжку і тягли, що тільки бачили. Останнє населення Харкова причаїлося і втікувало, що буде.

15-го лютого на Холодній та на Лисій горах появились передові частини звичайної червоної армії, перемішаної з партизанами. Їхали на російських санях-розвальнях, запряжених виключно коростявими кіньми, мулами.

Гармати тягли волами, коровами. Червоноармійці були брудні, зашвилені. Склад червоноармійців: виключно росіяни з далеких північних областей, з Уралу, з Сибіру. У командному складі попадалися жиди. Українців немає зовсім. За наказом Сталіна, всіх українців перекинуто на далекі фінські та іранські фронти.

Не встигли з'явитись червоні, як почалися розправи. Боль-

шевицька агентура вказувала квартири тих, що працювали з німцями. Червоні розстрілювали, забирали з квартир все, що цінніше і, головним чином, продукти. Червона армія була голодна. Дисципліна не було ніякої. З обшуками ходили і вищі, і нижчі чини.

17-го лютого почала приїжджати до Харкова цивільна влада, а з нею приїхали й жиди. Було улаштовано мітинг і вивішено відозву до населення, що совєтська влада прийшла захищати Україну від «насильства». І тому пропонували населенню приходити до установ реєструватись.

Багато людей повірило цьому. Ще через день була об'явлена мобілізація усіх чоловіків від 17 до 55 років. Приїхали міліція, НКВД і розгорнули свою стару працю. У цей час бої точилися біля Харкова, на відстані 30-50 кілометрів—Мерефа—Валки.

Мобілізовані, в першу чергу молодь, пішли на мобілізаційні пункти. Щодня набиралося декілька тисяч чоловік. Їх гуртували і зразу відправляли на

фронт. Там з ними була така розмова: «Ви всі зрадники батьківщини і тому підлягаєте покаранню смертю. Але Вам дається змога зараз на фронті змири безчестя і добути помилування».

Мобілізовані спитали про зброю. Одержали відповідь: «Зброю достаньте в бою у мертвих». Так почався щоденний розстріл беззбройних людей. Їх звечора виганяли на позиції, а ранком вони попадали під кулеметний огонь німецької армії й гинули десятками тисяч.

Отже, і тут батько—Сталін придумав найскоріший засіб знищення людей, щоб не витрачати на це часу та набоїв. Дізналося про це населення, але вже порятунку не було ніякого. Щодня, як отару овець, гнали тисячі на позиції і там виставляли беззбройних під німецькі кулемети. Рідко кому з пораних удалося захватитись і спастись. Поранили ніхто не підбирав. Рятувалися тільки ті, яким удавалось долізити до сарайчика якогось селянина й там захватитись, або тоді, коли німецькі війська займали цю позицію; вони підбирали поранилих і відправляли їх у шпиталі.

П. Я.

м. Олександрія.

(Закінчення буде)